

"Bloot en onbedekt"

er schilfert verf van
het uitzicht op gisteren
vloeren kraken je
de toekomst tegemoet

nog nooit heb je
de sloten horen vallen
de klik is nieuw
de deur sluit alles uit

je woonde zomaar ergens
je trok de muren aan
een jas die altijd paste
waarheen je ook kon gaan

die jas is nu kapot
de kou dringt door de gaten
je voelt je bloot en onbedekt
er zijn geen andere maten

de koffer is maar half vol
je kleding blijft hetzelfde
de dubbele bodem is in tact
met foto's en herinnering

zij zullen weer de steden zien
die wortels gaan ze zoeken
je zult ze nooit op kunnen doeken
ze zijn van jou ook ongezien

wil melker
24/09/2009
www.wilmelkerrafels.deds.nl

© september 2009, wil melker, BasicPublishing.nl